Quaresma - Diumenge de Rams

Per Administrador el dg., 16/03/2008 - 08:00

Is 50, 4-7
Fl 2, 6-11
Mt 26,14-27,66

"*La narració de la Passió comença parlant dels preparatius i de l'expectació: Judes prepara la traïció, i els deixebles preparen tot el que cal per al sopar; Jesús prepara la seva pròpia Pasqua i l'anomena "la meva hora", aquella que fa tant de temps que desitja. Déu Pare es prepara també per fer passar davant dels nostres ulls el millor que té: el seu Fill que ja arriba a la fi obedient i amorosament fidel, el Pastor que dóna la vida per les ovelles*."(Dolores Aleixandre). Com ens preparem nosaltres?La passió de Jesús és un fet que ens sobrepassa. Que matin crudelment un innocent sempre és punyent, però que clavin en creu a l'Innocent, que ha viscut com a home "per als altres", t'aclapara. Llavors tot és possible: la història negativa de la humanitat sempre estarà present al costat de la història positiva de persones que es lliuren per als altres, com Jesús.1) Els deixebles. Un (Judes) traeix, ven, prepara una comitiva "*amb espases i garrots",* dóna un petó com a senyal de mort, no es deixa afectar amb paraules amigues. Els altres comencen preparant una trobada amb Jesús al cenacle, on Jesús farà de la trobada una Eucaristia, per acabar fugin oblidant la trobada; després es dormen quan tothom vigila, fereixen amb espasa, es dispersen, neguen, diuen que no saben qui és però ploren perquè el coneixen prou bé, deixen sol Jesús. Al final ens assabentem que algunes deixebles "de lluny miraven" i s'apropaven. 2) Des de que Jesús arriba al Sanedrí fins a la seva mort, a l'evangeli de Mt, Jesús només parla tres vegades, tres frases curtes: una adreçada a Caifàs i als jueus, altra a Pilat, la darrera al Pare. Les dues primeres són reveladores de la seva persona, treu l'interrogant de les preguntes que li fan, són com una confirmació del que li pregunten. L'última revela el seu amor, la seva solitud, el seu patiment intern, la seva pregària. Però el seu silenci és més revelador que les seves paraules. Viu la Passió com un acte d'obediència al Pare: qui obeeix és el qui escolta, no el qui parla. (Així ho explica també la carta als Filipencs que hem escoltat).Quan Caifàs li pregunta "*si ets el Messies, el Fill de Déu*", li respon: "*Sí, teniu raó. Us asseguro que des d'ara veureu el Fill de l'home assegut a la dreta del Totpoderós, i venint enmig dels núvols del cel".* Jesús revela la seva condició de Fill, la seva condició de Déu, la seva vida ressuscitada al costat del Pare, apunta a la Resurrecció.Quan Pilat li pregunta: *¿Ets tu el rei dels jueus?,* li digué: "*Sí, teniu raó".* Li revela la seva condició de rei, a l'igual que va entrar com a rei aquest dia de Rams que celebrem, però és un rei diferent, és un rei de pau, de justícia, d'amor. El rei del Regne de Déu.La darrera és el començament dels salm 21, que també hem llegit avui. El *"Déu meu*, *Déu meu, per què m'has abandonat?",* del salm, que de fet és una pregària de súplica confiada a Déu, mostra també el seu dolor intern davant del misteri de Déu. I un es pot preguntar: ¿què és el que va mantenir Jesús a la creu? Va ser la memòria de Déu com a Pare, que tantes vegades a la seva vida havia experimentar. El record del Pare no el va deixar mai, i en aquest moment va ser la força de la seva donació fins a la fi.3) Encara queda una quarta paraula, que és un crit, just abans de morir. Un crit i una mort que provoca la commoció del món i la confessió del centurió i els soldats: *"És veritat. Aquest home era Fill de Déu".* Nosaltres ens preparem per a la Setmana Santa. El Servent de Yahvé dirà: *"no m'he* re*sistit ni m'he fet enrere",* he après sostenir els cansats. La seva mort per mi em salva i em sosté. I Pau just abans del text de la segona lectura deia als cristians de Filips, "*tingueu el mateixos sentiments que tingué Jesucrist".* Amb aquella ajuda i aquests sentiments podrem viure plenament aquesta Setmana.

ETIQUETES
PARE PILAT DEIXEBLES MORT CREU FILL